

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Ρικχάριος Ἡγούμενος στὴν Πικαρδία τῆς Γαλλίας

† 26ῆ Ἀπριλίου

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ρικχάριος (Riquier) ἐγεννήθη τὸν 5' αἰ. στὴν Κεντούλη τῆς Πικαρδίας (Picardie, βόρεια Γαλλία), στὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Σόμ, ἀπὸ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια.

Ὁ νεαρὸς Ρικχάριος ἐφιλοξένησε κάποτε δύο Ἴρλανδοὺς Ἱεραποστόλους, τοὺς ὁποίους εἶχαν κακομεταχειρισθῆ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἦσαν ἀκόμη εἰδωλολάτρες.

Ὅλη τὴν νύκτα ἄκουγε τὰ ὅσα ἔλεγαν οἱ δύο θεοφόροι ἄνδρες, τοὺς ἐξωμολογήθηκε τὶς ἁμαρτίες του καὶ ἀπεφάσισε τότε νὰ ἀφιέρωση τὸν βίο του στὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀπελευθέρωσε τοὺς δούλους του καὶ ἄρχισε νὰ περιοδεύῃ τὴν χώρα, κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Σωτηρίας καὶ διαμοιράζων σὲ ἐλεημοσύνες ὅ,τι τοῦ προσέφεραν.

Σκληραγωγοῦσε τὸν ἑαυτό του — ἡ μόνη τροφή του ἦταν ὀλίγος κριθαρένιος ἄρτος βρεγμένος στὸ νερό, ἀλλὰ ἀντιμετώπιζε ὅλους τοὺς ἄλλους μὲ μεγάλη εὐσπλαχνία. Ἀσθενεῖς καὶ δεινοπαθοῦντες προσέτρεχαν στὸν Ρικχάριο ζητοῦν-

τες ἴασι σώματος καὶ ψυχῆς.

Περιώδευσε σὲ ἐπαρχίες τοῦ βορρᾶ καὶ ἔφτασε μέχρι τὴν Ἀγγλία, φέρων στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ μεγάλο ἀριθμὸ ἀμαρτωλῶν καὶ εἰδωλοατρῶν. Ἀπελευθέρωσε πολλοὺς αἰχμαλώτους, χριστιανούς καὶ εἰδωλόατρες.

Καθὼς πολλοὶ μαθητὲς ἐζήτησαν νὰ ὑποταγοῦν στὴν πνευματικὴ του καθοδήγησι, ὁ Ρικχάριος ἵδρυσε τὸ 625 πλησίον τῆς γενέτειράς του, Κεντούλης, ἱερὸ Ναὸ καὶ Μονύδριο, ὅπου ὁ ἴδιος ἀπεσύρετο συχνάκις.

Μία ἡμέρα, τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ Βασιλεὺς Δαγοβέρτος (629-639). Ὁ Ὅσιος τὸν εὐλόγησε καὶ μὲ πραότητα ἐνουθέτησε αὐτὸν γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ ἐξασκῆ τὴν ἐξουσία του ἕνας Χριστιανὸς Ἡγεμῶν: χωρὶς νὰ ὑπερηφανεύεται γιὰ τὴν ἰσχύ του ἢ νὰ ἐλπίζει στὶς κολακείες καὶ τὰ παροδικὰ πλούτη, ἀλλὰ δοξάζων τὸν Θεό, τὸν μόνο Βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἔναντι τοῦ Ὁποίου εἶναι ὑπόλογος γιὰ τὴν διακυβέρνησί του. Ὁ Βασιλεὺς ἄκουσε μὲ σεβασμὸ τὶς νοθεσίες τοῦ Ὁσίου καὶ ἔδειξε ἀργότερα μεγάλη ἐκτίμησι γιὰ τὸν ἄνθρωπο τοῦ Θεοῦ.

Ὁταν ὁ Ρικχάριος ἔφθασε σὲ μεγάλη ἡλικία, ἠθέλησε νὰ ἀποσυρθῆ σὲ ἀπόλυτη ἡσυχία, ὥστε νὰ προετοιμασθῆ γιὰ τὴν ἐκδημία του.

Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Ἄρχοντες τοῦ τόπου προσέφεραν εἰς αὐτὸν τοποθεσία κατάλληλη στὸ δάσος τοῦ Κρεσού, ὅπου ἐγκαταστάθηκε ὁ Ὅσιος μὲ συνοδεία μόνον ἑνὸς μαθητοῦ, ὥστε νὰ ἀφοσιωθῆ πλήρως στὴν θεωρία τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐπαγγέλλονται στὸν Οὐρανὸ γιὰ τοὺς ἄξιους δούλους τοῦ Θεοῦ.

Ἐπολλαπλασίασε τοὺς ἀσκητικούς ἀγῶνες καὶ ἀπέκτησε μεγάλη ἐξουσία ἐπάνω στὴν φύσι καὶ τὰ ἄγρια θηρία. Σύντομα ὅμως τὸ Ἐρημητήριό του ἔγινε γνωστὸ καὶ ἄρχισαν νὰ ἐπισκέπτονται αὐτὸν πτωχοί, ἀσθενεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου.

«Ὁλοι ἐκεῖνοι γιὰ τοὺς ὁποίους προσηύχετο ὁ Ὅσιος», γράφει ὁ βιογράφος του, «ἀμέσως διὰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Χριστοῦ ἀποκοῦσαν ὅ,τι ζητοῦσαν».

Ὁταν ὁ Ρικχάριος δαισθάνθηκε, ὅτι ἐπλησίαζε ἡ στιγμή τῆς τελευτῆς του, εἶπε στὸν μαθητὴ του νὰ κατασκευάσῃ φέρετρο σὲ ἕναν κορμὸ δένδρου καί, ὀλοκληρώνων τὴν ὑστατὴ δέησί του, εἶπε:

«Ἐἶθε ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου νὰ εἶναι εὖσπλαγχνος ἔναντι ἐμοῦ...

Τὰ ἱερὰ Λείψανα
τοῦ Ὁσίου
Ρικχαρίου.

Εἶθε Ἐκεῖνος, ὁ Ὅποιος ὑπῆρξε ἡ παρηγορία μου στὴν παρούσα ζωὴ, νὰ καταστῆ ἀνταμοιβή μου στὴν ἄλλη!».

Ἡ Ὁσῖος Ρικχάριος ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τὴν 26ῆ Ἀπριλίου 645. Ὁλίγον ἀργότερα, μαθητές του ἔλαβαν τὸ τίμιο Αὐτοῦ Λεῖψανο καὶ ἐνεταφίασαν αὐτὸ στὴν Κεντούλη, ὅπου κατέστη πηγὴ θαυμάτων.

Ἀνεγέρθη κατόπιν μεγάλος Ναὸς γιὰ τὴν Μονή, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη σὲ μία ἀπὸ τὶς λαμπρότερες τοῦ Μεσαίωνος στὴν Δύσι.

Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ρικχαρίου,
στὴν ὁμώνυμη κωμόπολι.
Λειτουργεῖ σήμερα ὡς Πολιτιστικὸ Κέντρο.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*